

delse, hvorom Motiverne til de Kommitteredes Udkast helt igjennem bære talende Vidnesbyrd.

I Erkjendelse af det Udførelse i saavidt muligt at holde vor Børellovgivning i Overensstemmelse med den almindelige Børelrets Udvikling, maa Udvalget ogsaa ganske billige, at ifølge Forslaget af den danske Justitsminister den gjældende tydske Børellov (Anhang 2) er bleven laagt til Grund for det foreliggende Lovforslags Udarbejdelse, saavel fordi denne Lov paa Grund af sit indre Værd maa antages at have en særegen Betydning for den fremtidige Udvikling af Børelretten, som af Hensyn til de no. disse Folks levende Handelsforbindelse med Udlandet, hvortil endnu kommer den Omstændighed, at den tydske Børellov ogsaa har afgivet Grundlaget for den nugjældende svenske Børellov (Anhang 3). Udvalget har saameget mere maattet billige den valgte Fremgangsmaade, som den Omstændighed, at en Bestemmelse er hentet fra en Lov, der har været gjældende paa et stort Handelsomraade gjennem en længere Aarrække, uden at der har vist sig Trang til en Forandring, afgiver en Garanti for, at den er praktisk brugelig, og naar det foreliggende Forslag indeholder forskellige Bestemmelser, som Udvalget finder mindre heldige, saasom Bestemmelserne i §§ 25, 26 og 30 om Sikkerhedsregresen og Bestemmelsen i § 93 om Virningen af Præskriptionen, der især turde virke mindre heldig ved egne Børler, da har Udvalget ment at kunne slaa sig til Ro ved den Betragtning, at disse Regler dog ere blevene prøvede og godkjendte af Erfaringen, saameget mere, som de anførte Forskrifter fra den tydske Ret ogsaa ere gaaede over i den svenske, og man i Sverrig saa langtra har følt Trang til en Afstøffelse deraf, at man endog bestemt har fastholdt dem. Under disse Omstændigheder har Udvalget ligesaa lidt som de danske og norske Kommitterede og den danske og norske Regjering havt Betænelighed ved at gaa ind paa dem.

Forsaa vidt Udvalget dernæst i Henseende til en Række Bestemmelser, hvoraf de vigtigste findes sammenfattede i Bilag I, Motiverne Sp. XIV ifr. Bilag II, Sp. XIX—XX, har gjort Forandringer i eller føjet Tillæg til den tydske Lov, da har Udvalget ogsaa uden Betænelighed ment at kunne gaa ind paa de fleste af de sammesteds fremhævede Afvigelser fra den tydske Lov, der allerede nu i det væsentlige findes optagne i den gjældende svenske Lov (Anhang 3), da de ikke blot i og for sig findes forsvarlige, men ogsaa gjennem en længere Aarrække have staaet deres Prøve i den praktiske Anvendelse. Dog har Udvalget ikke fundet sig ganske tilfredsstillt ved den fra den svenske Lov optagne Regel i § 29 om det Børlø af 5 pCt. aarlig Rente for Børlens tilbagestaaende

Løbetid, der kan fradrages Børlsummen, naar Betaling ydes ifstedetfor Sikkerhedsstillelse. Det anførte Børlø vil nemlig kunne overstride Diskontoen, og Børlereieren vil paa den Maade kunne udsættes for Tab. Men paa den anden Side frembyder dog Forslagets Bestemmelse den Fordel, som altid er forbunden med at have en fast Regel for Tilfælde. Hvad angaar de øvrige Afvigelser fra den tydske Lov, finder Udvalget, at de for den væsentligste Del ere utvivlsomme Forbedringer. Det gjælder saaledes Bestemmelserne om Unødvendigheden af distantia loci; om Virningen af vis major (uoverkommelige Hindringer for Børlpligtens Opfyldelse); om Muligheden af Mortifikation paa uaccepterede Børler; om Forpligtelse til at underrette Acceptanten om en domicileret Børls Tilfælde; og i alle Tilfælde have de antagelige Grunde for sig, hvilket f. Ex. gjælder Bestemmelsen om, at Provisionernes samlede Størrelse ikke maa overstige 2 pCt., hvorfor Udvalget heller ikke har havt nogen Betænelighed ved at anbefale Thinget at vedtage dem.

Forinden Udvalget ender disse sine Bemærkninger angaaende Forslagets Indhold, tror det særligt at burde henlede Opmerksomheden paa Bestemmelsen i § 35, hvorefter der ved Børlens Betaling kan blive at tage Hensyn til den Børlkurs, hvortil paa det Sted, hvor Betalingen sker, eller paa nærmeste indenlandske Børlslabs Børler, udstedte i den fremmede Møntsort og lydende paa Betaling ved Sigt, kjøbes paa den Tid, Indfrielsen sker. Ifølge den Betydning, der her er tillagt Børlkursen, anser Udvalget det for nødvendigt, at der bestaar en Ordning, som yder Sikkerhed for, at Noteringen deraf foregaar paa en tilfredsstillende Maade. Det Nærmere vedrørende dette Punkt skal Udvalget imidlertid ikke gaa ind paa her, da det vil komme tilbage dertil ved Overvejelsen af Forslaget til Lov om Børlsager og Børlprotester.

Til Slutning skal Udvalget endnu blot gjøre en Bemærkning i Anledning af Forslagets § 96.

Naar denne Paragraf fastsætter, at den foreliggende Lov skal træde i Kraft, naar det bestemmes ved Igl. Anordning, da er Betydningen af denne Forfrist allerede fremhævet ovenfor. En Selvfølge er det derimod, at Loven, naar den een Gang er traadt i Kraft, ikke atter kan ophæves ved Igl. Anordning, men kun paa almindelig Maade. En saadan Ophævelse og Forandring vil derhos til enhver Tid staa Lovgivningsmagten frit for, idet den Overensstemmelse, som det foreliggende Forslag, naar det maatte blive til Lov, gjennemfører, ifølge dets ovenfor omtalte Tilblivelsesmaade kun iflydes de enkelte Landes fri Selvbestemmelse, fremkaldt ved Hensynet til